

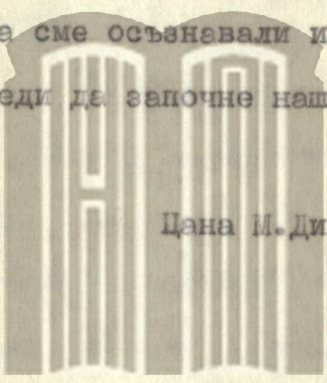
звявашо впечатление ми направи и тази къща. Аз често спирах погледа си върху нея. Свързвах я със замъците от приказките. Спомням си - веднаж имаше някакво тържество. Аз се спрях и стоях прилепнала до оградата дълго, наблюдавайке как хората - те бяха повечето военни - влизаха, излизаха, суетяха се около този дом. Привличаше ме блясъкът и празничността, които се излъчваха от хората и "замъка".

Когато разказах всичко това на моята приятелка, тя с радост на възбуда ми съобщи, че е живяла със семейството си в този дом. Когато точно - за мен е било без значение и аз не съм запомнила. А за да се вреже в съзнанието ми този факт, причината е в нашето общо задоволство - тази къща, без да сме осъзнавали и двете в момента, ни е свързвала още от тогава, преди да започне нашето приятелство.

17.II.1971 г.

София

Цана М. Димитрова

Цана М. Димитрова